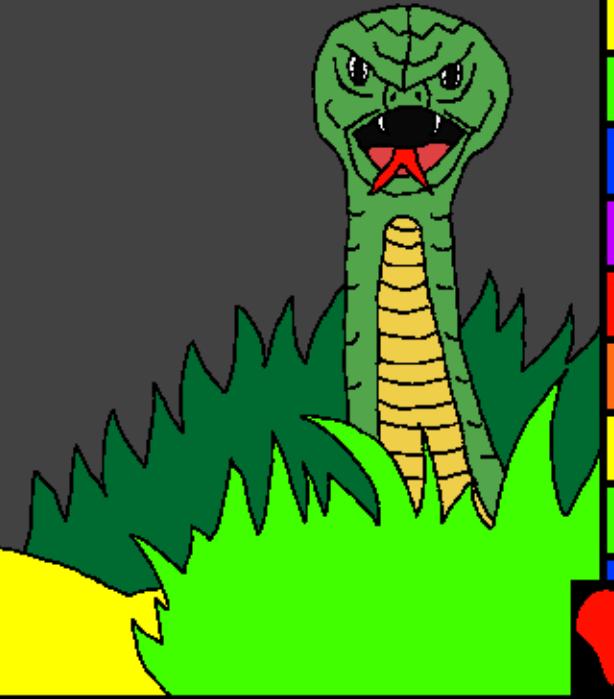

ਬਚੇਯਾਂ ਤਾਂਈ ਬਾਇਬਲ
ਪੇਸ ਕਰਦੀ ਏ

ਮਾਣੁਧੇ ਦੇ ਦੁਖਾਂ ਦੀ
ਸੁਰੂਆਤ

Edward Hughes: ਦੇ ਜਿਹੇ ਲਿਖਿਯੇ ਏ।

Byron Unger; Lazarus;
Alastair Paterson: ਦੇ ਜਿਹੇ ਬਣਾਈ ਗੇ।

M. Maillot; Tammy S.: ਦੇ ਜਿਹੇ ਅਨੁਕੂਲਿਤ।

Subramani N.: ਦੇ ਜਿਹੇ ਅਨੁਵਾਦ ਕਿਤਾ।

Bible for Children
www.M1914.org: ਦੇ ਜਿਹੇ ਬਣਾਈ ਏ।

©2022 Bible for Children, Inc.

ਲਾਈਸੈਂਸ: ਜਾਹਲੂ ਤਿਕਰ ਤੁਹਾਂ ਇਸਾ ਜੋ ਨੀ ਬੇਚਦੇ ਹਨ, ਤਾਹਲੂ ਤਿਕਰ ਤੁਹਾਂ
ਜੋ ਇਸਾ ਕਾਹਣਿਆ ਜੋ ਕੋਧੀ ਧਾ ਪਰਿੰਟ ਕਰਣੇ ਦੀ ਇਜ਼ਜਾਜ਼ ਏ।

परमात्मैं सब कुच्छ बणाया। जाहलू
परमात्मैं पैहल्ला माणु आदम बणाया, तां
सैह अपणिया लाडिया हव्वा सौंगी अदन
दे बगीचे च रैहदा था। सैह परमात्मे दे
हुकमां दा पालन करदे बगत कने इकक दिन
तिसदिया हजूरिया दा आनंद
लैंदे बगत बड़े खुस थे।

ਸਾਰੇ ਹਵਾ ਤੇ ਪੁਛਿਆ,
“ਕਿਆ ਪਰਮਾਤਮੈ ਤੁਹਾਂ ਨੈਂ
ਗਲਾਇਆ, ਕਿ ਸਾਰੇ ਰੁਖਾਂ ਦਾ
ਫਲ ਮਤ ਖਾਂਦੇ?” ਅਪਰ

ਤਿਨ੍ਹੈਂ ਜਬਾਬ ਦਿਤਾ, “ਅਹਾਂ ਸਾਰੇ ਰੁਖਾਂ ਦੇ ਫਲ ਖਾਈ
ਸਕਦੇ ਹਨ, ਅਪਰ ਇਕਕ ਰੁਖ ਏ ਜੇ ਅਹਾਂ ਤਿਸਦਾ
ਫਲ ਖਾਂਦੇ ਯਾ ਛੁੱਦੇ ਹਨ, ਤਾਂ ਅਹਾਂ ਮਰੀ ਜਾਂਗੇ।”

ਸਰਪ ਹਸ਼ਿਅਤ ਕਨੇ ਗਲਾਇਆ, “ਤੁਹਾਂ
ਨੀਂ ਮਰਗੇ।” “ਤੁਹਾਂ ਪਰਮਾਤਮੇ
ਸਾਇਆਂ ਹੋਈ ਜਾਂਗੇ।” ਹਵਾ
ਤਿਸ ਰੁਖੇ ਦੇ ਫਲੇ ਜੋ ਖਾਣਾ
ਚਾਂਹਦੀ ਥੀ। ਤਿਨ੍ਹੈਂ ਸਰਪ ਦੀ ਗਲ਼ਲ
ਮਨੀ ਕਨੇ

ਫਲ ਖਾਈ ਲੇਆ।

ਹਵਾ ਦੇ ਜਿਥੇ ਪਰਮਾਤਮੇ ਦੇ ਹੁਕਮੇ ਜੋ
ਤੋਡਣੇ ਦੇ ਬਾਦ ਤਿੰਹਿਂ ਆਦਮੇ ਜੋ ਭੀ
ਫਲ ਖਾਣੇ ਤਾਂਝੇ ਤਕਸਾਯਾ। ਆਦਮੇ ਜੋ
ਹਲਾਣਾ ਚਾਇਦਾ ਥਾ, “ਨੀਂ। ਮੈਂ ਪਰਮਾਤਮੇ
ਦੇ ਹੁਕਮੇ ਜੋ ਨੀਂ ਤੋਡੀ ਸਕਦਾ।”

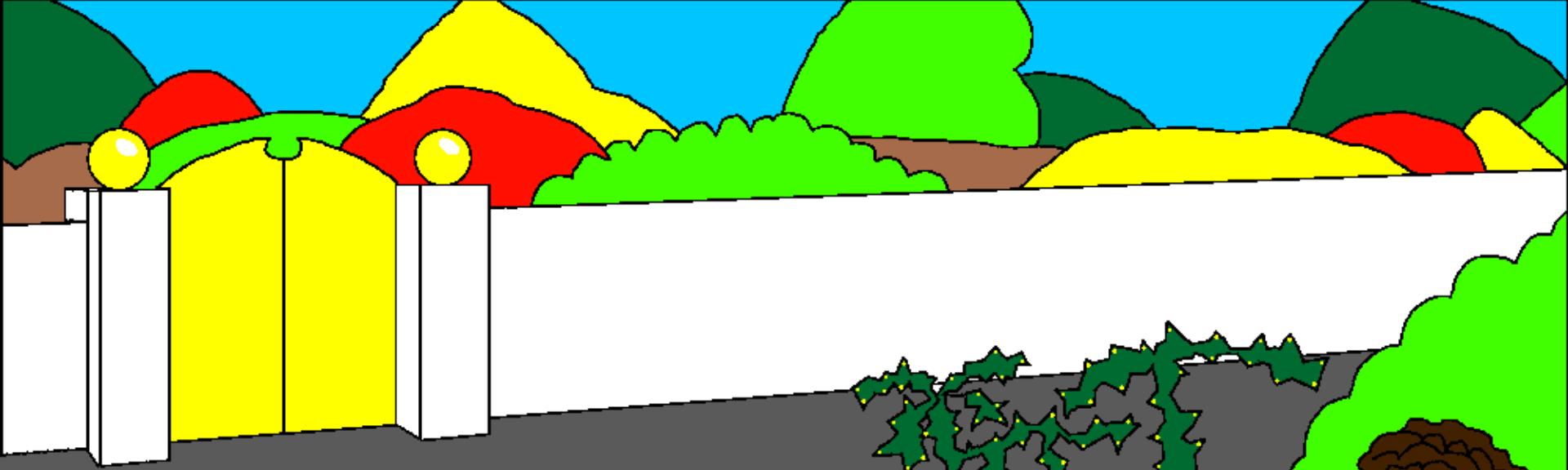

जाहलू आदम कने हव्वा पाप किता, तां
सैहू दोयो जाणदे थे कि अहां नंगे हन। तिन्हां धूडे दे
पतरां जो सी करी, अपणे आप्पे जो ढकी लेआ कने
परमात्मे दे ओणे पर सैहू झुडेयां पचांह लुककी बैंदे थे।

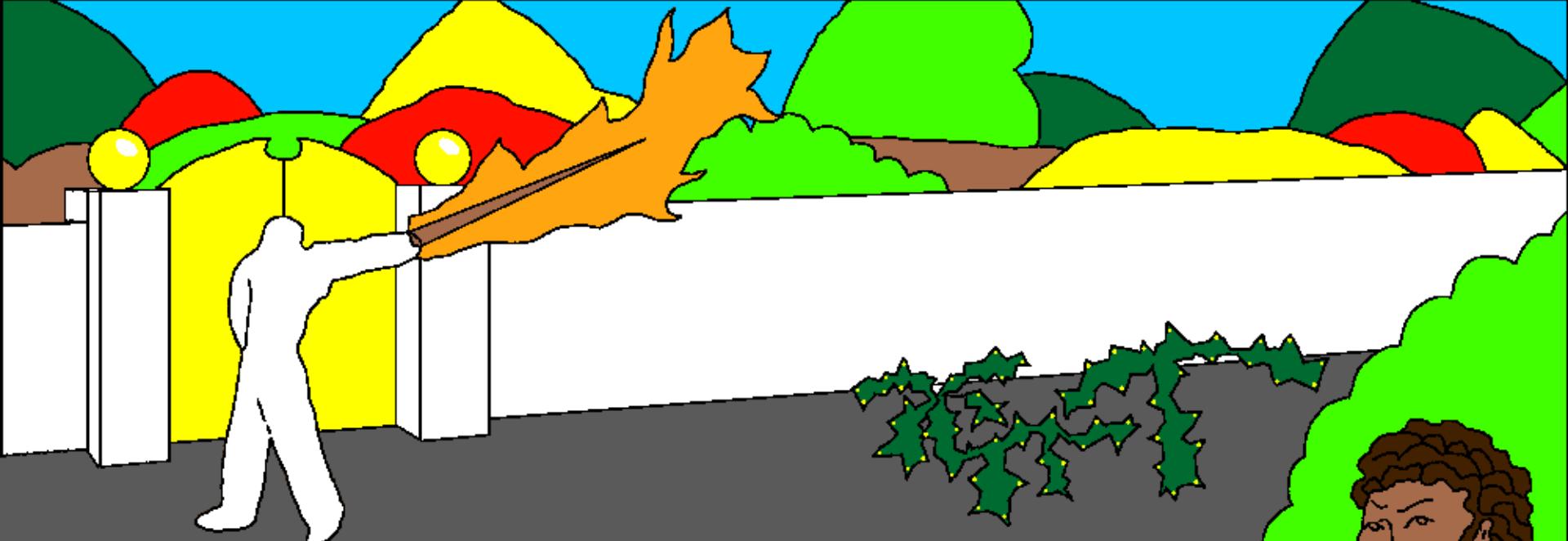
संझा दे बगत परमात्मा बगीचे च आएया। सैहं जाणदा था
कि आदमे कने हव्वा क्या कित्या था। आदमें हव्वा
जो दोसी ठेहराया। हव्वा सर्प जो दोसी ठेहराया।
परमात्में ग्लाया, “सर्प सापित ऐ। बच्चे पैदा
करणे पर जणासा जो पीडा हुंगी।” “आदम,
कजोकि तैं भी पाप कित्या ऐ, इसतांई एहु
धरती भी सापित ऐ। तू मेहनत कने
पसीना बहाई करी अप्पु तांई अनाज
पैदा करगा।”

परमात्मै आदम कने हव्वा
जो अदन दे बगीचे ते बाहर
कड़डी दिता। कजोकि तिन्हां
पाप कित्या था, सैहू ज़िन्दगी
दैणे आले परमात्मे
ते दूर होई गे।

परमात्मैं तिन्हां जो दूर रखणे ताँई
इकक अग्नी साइआं चमकदार तलवार
बणाई। परमात्मैं आदम कने हव्वा
ताँई चमड़े दे कपड़े बणाये।
परमात्मैं खलड़ी
कुत्थु ते लई?

ਕੁਚਛ ਬਗਤੇ ਬਾਦ ਆਦਮ ਕਨੇ ਹਵਾ ਦੇ ਇਕਕ ਪਰਵਾਰੇ ਦਾ ਜਨਮ ਹੋਏਥਾ। ਤਿਨਹਾਂ ਦਾ ਪੈਹਲਾ ਪੁਤਰ ਕੈਨ ਇਕਕ ਕਿਸਾਨ ਥਾ। ਤਿਨਹਾਂ ਦ੍ਰਿਆ ਪੁਤਰ ਹਾਬਿਲ ਇਕਕ ਚਰਵਾਹਾ ਥਾ। ਇਕਕ ਦਿਨ ਕੈਨ ਪਰਮਾਤਮੇ ਜੋ ਭੈਟ ਦੈਣੇ ਤਾਂਈ ਕੁਚਛ ਸਬਿਜਿਆਂ ਲੇਈ ਕਰੀ ਆਏਥਾ। ਹਾਬਿਲ ਅਪਣਿਆਂ ਖਰਿਆਂ ਮੈਡਾਂ ਚ ਕੁਚਛ ਮੈਡਾਂ ਜੋ

ਪਰਮਾਤਮੇ ਜੋ ਭੈਟ
ਦੈਣੇ ਤਾਂਈ ਲੇਈ ਕਰੀ
ਆਏਥਾ। ਹਾਬਿਲੇ
ਦਿਯਾ ਭੈਟਾ ਤੇ
ਪਰਮਾਤਮਾ ਖੁਸ
ਹੋਏਥਾ।

परमात्मा कैने दिया भेंटा ते खुस नीं
होएया। कैन बडा गुस्सा होएया। अपर
परमात्मैं ग्लाया, “जे तूमी सैई कर
जेहडा ठीक ऐ, तां क्या तेरी भेंट
स्वीकार नीं किती जांगी।”

कैने दा गुस्सा सांत नीं होएया।
कुच्छ बगते बाद तिन्हीं दरबडे च
हाबिले पर हमला किता कने
तिसियो मारी दिता।

ਪਰਮਾਤਮੈਂ ਕੈਨੇ ਨੈਂ ਗਲਲ ਕਿਤੀ। “ਤੇਰਾ
ਭਾਊ ਹਾਬਿਲ ਕੁਤਥੁ ਏ?” ਕੈਨੇ ਝੂਠ
ਹਲਾਯਾ, “ਮਿਨਜੋ ਨੀਂ ਪਤਾ, ਕਿਧੁਕਾ ਮੈਂ ਅਪਣੇ
ਭਾਊਧੇ ਦਾ ਚੌਂਕਿਦਾਰ ਏ?” ਪਰਮਾਤਮੇ ਕੈਨੇ
ਦੀ ਖੇਤੀ ਕਰਣੇ ਦੀ ਕਾਬਿਲਿਤ ਵਾਪਸ
ਲੇਈ ਕਰੀ ਤਿਸਿਧੀ ਸਜ਼ਾ ਦਿਤੀ।

ਕੈਨ ਯਹੋਵਾ ਪਰਮਾਤਮੇ ਦੇ ਸਾਮਣੈ ਤੇ ਚਲੀ ਗੇਆ। ਤਿਸਦਾ ਬਧਾਹ
ਆਦਮ ਕਨੇ ਹਵਾ ਦਿਯਾ ਇਕਕੀ ਕੁਡਿਆ ਨੈਂ ਹੋਏਥਾ ਥਾ। ਤਿਸਦਾ
ਇਕਕ ਪਰਵਾਰ ਹੋਏਥਾ। ਬੜੀ ਤੌਲੀ, ਕੈਨੇ ਦੇ ਪੋਤਰੂ
ਕਨੇ ਪੜਪੋਤਰੂਧਾਂ ਨੈਂ ਸੈਹੁ ਸੈਹਰ ਭਰੌਈ ਗੇਆ,
ਜਿਸਿਧੋ ਤਿਨ੍ਹਿਂ ਬਣਾਥਾ ਥਾ।

ਤਿਸੀ ਬਗਤ, ਆਦਮ ਕਨੇ ਹਵਾ ਦਾ ਪਰਵਾਰ
ਭੀ ਬੜੀ ਤੌਲੀ ਬਧਦਾ ਗੇਆ। ਤਿਨਹਾਂ ਦਿਨਾਂ ਦੇ
ਲੋਕਾਂ ਦੀ ਤਮਾ ਅਜਜੇ ਦੇ ਲੋਕਾਂ ਦਿਯਾ ਤੁਲਨਾ
ਤੇ ਮਤੀ ਤਮਾ ਹੁੰਦੀ ਥੀ।

जाह्लू तिसदा पुतर शेत पैदा होएया, ताह्लू
हव्वा ग्लाया, परमात्मैं हाबिले दिया जगाह पर
मिन्जो शेत पुतर दिता ऐ। शेत इक्क धर्मी
माणु था जिसदी उम्म 912 साल थी कने
तिसदे मते बच्चे थे।

ਜਿਆਂ-ਜਿਆਂ ਇਕਕ ਪੀਢੀ ਦੂੰਝਾ ਪੀਢਿਆ ਦੇ ਮਤਾਬਕ
ਚਲਦੀ ਗੇਈ, ਤਿਆਂ-ਤਿਆਂ ਸੱਸਾਰੇ ਦੇ ਲੋਕ ਜਾਦਾ ਤੇ
ਜਾਦਾ ਬੁਰੇ ਹੁੰਦੇ ਗੇ। ਆਖਰ ਚ ਪਰਮਾਤਮੈ ਮਾਨਸ
ਜਾਤਿ ਜੋ ਨਾਸ਼ ਕਰਣੇ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਲੇਅਾ ਕਨੇ
ਸਾਰੇ ਜਾਨਵਰ ਕਨੇ ਪਂਛਿ ਮੀ। ਪਰਮਾਤਮਾ
ਪਛਤਾਂਦਾ ਥਾ ਕਿ ਤਿਨ੍ਹਿਂ
ਮਾਣੁਧੇ ਜੋ ਬਣਾਯਾ ਥਾ।

ਅਪਰ ਇਕਕ ਮਾਣੁ
ਥਾ ਜਿਨ੍ਹਿਂ ਪਰਮਾਤਮੇ
ਜੋ ਖੁਸ਼ ਕਿਤਾ ...

ਏਹ ਮਾਣੁ ਨੂਹ ਥਾ। ਸ਼ੇਤੇ ਦਾ ਵੰਸ਼, ਨੂਹ ਧਰੀ ਕਨੇ ਬੇਕਸੂਰ
ਥਾ। ਸੈਹ ਪਰਮਾਤਮੇ ਸੌਗੀ ਚਲੇਧਾ। ਤਿਨ੍ਹਿਂ ਅਪਣੇ ਤ੍ਰੀਨਾ
ਪੁਤਰਾਂ ਜੋ ਭੀ ਪਰਮਾਤਮੇ ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਦਾ ਪਾਲਣ
ਕਰਣਾ ਸਖਾਧਾ। ਹੁਣ ਪਰਮਾਤਮੈਂ ਨੂਹ ਜੋ
ਬੜੇ ਅਜੀਬ ਕਨੇ ਖਾਸ
ਤਰਿਕੇ ਨੈਂ ਇਸ਼ਟੇਮਾਲ
ਕਰਣੇ ਦੀ

ਯੋਜਨਾ
ਬਣਾਈ।

ਮਾਣੁਧੇ ਦੇ ਦੁਖਾਂ ਦੀ ਸੁਰੂਆਤ

ਪਰਮਾਤਮੇ ਦਾ ਵਚਨ, ਬਾਇਬਲਾ ਦੀ ਇਕਕੀ ਕਾਹਣਿਆ

ਚ ਪਾਏਧਾ ਜਾਂਦਾ ਏ

ਸ੍ਰਿਧਿਆ ਦੀ ਸੁਰੂਆਤ 3-6

"ਤੇਰੇ ਵਚਨਾਂ ਦੀ ਸਮਝ ਮਿਨਜੋ ਜੋਤੀ ਦਿੰਦੀ ਏ।"
ਮਜਨ 119:130

आखरी

ਬਾਇਬਲਾ ਦੀ ਏਹੁ ਕਾਹਣੀ ਅਹਾਂ ਜੋ ਅਹਾਂ ਦੇ
ਅਨੋਖੇ ਪਰਮਾਤਮੇ ਦੇ ਬਾਰੇ ਚ ਦਸ਼ਦੀ ਏ ਜਿਨ੍ਹਿਂ ਅਹਾਂ ਜੋ
ਬਣਾਯਾ ਏ ਕਨੇ ਜੇਹੜਾ ਸੈਹੁ ਚਾਂਹਦਾ ਏ ਕਿ ਅਹਾਂ ਤਿਸਿਧੀ ਜਾਣੀ ਪਾਨ।

ਪਰਮਾਤਮਾ ਜਾਣਦਾ ਏ ਕਿ ਅਹਾਂ ਬੁਰੇ ਕਮਮ ਕਿਤੇਥੀ ਹਨ ਜਿਸਿਧੀ ਸੈਹੁ ਪਾਪ ਗਲਾਂਦਾ
ਏ। ਪਾਪ ਦੀ ਸਜ਼ਾ ਮੌਤ ਏ, ਅਪਰ ਪਰਮਾਤਮੈਂ ਅਹਾਂ ਨੈਂ ਇਤਣਾ ਪਧਾਰ ਕਿਤਾ ਏ ਕਿ
ਤਿਨ੍ਹਿਂ ਅਪਣੇ ਇਕਕਲੌਤੇ ਪੁਤਰ, ਧੀਸ਼ੁ ਜੋ ਸੂਲਿਧਾ ਪਰ ਮਰਣੇ ਤਾਂਈ ਘਲਲੇਧਾ। ਤਾਂਜੇ
ਅਹਾਂ ਅਪਣੇ ਪਾਪਾਂ ਦਿਧਾ ਸਜ਼ਾ ਤੇ ਬਚੀ ਸਕਨ। ਤਾਫਲੂ ਧੀਸ਼ੁ ਦੋਬਾਰਾ ਜਿਨਦਾ ਹੋਏਧਾ
ਕਨੇ ਸੁਅਰ੍ਗ ਜੋ ਚਲੀ ਗੇਆ। ਜੇ ਤੁਹਾਂ ਧੀਸ਼ੁ ਪਰ ਬਸੁਆਸ ਕਰਦੇ ਹਨ ਕਨੇ ਅਪਣੇ
ਪਾਪਾਂ ਤੇ ਪਖ਼ਾਤਾਪ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਤਾਂ ਸੈਹੁ ਇਆਂ ਕਰਗਾ ਜਾਫਲੂ ਸੈਹੁ ਵਾਪਸ ਆਂਗਾ ਕਨੇ
ਤੁਹਾਂ ਸੌਗੀ ਰੈਵਗਾ, ਕਨੇ ਤੁਹਾਂ ਤਿਸ ਸੌਗੀ ਸਦਾ ਤਾਂਈ ਜਿਨਦੇ ਰੈਵਗੇ।

ਮੇਰੇ ਪਧਾਰੇ ਧੀਸ਼ੁ, ਮਿਨਜੋ ਬਸੁਆਸ ਏ ਕਿ ਤੁਹਾਂ ਪਰਮਾਤਮਾ ਹਨ, ਕਨੇ ਮੇਰੇ
ਪਾਪਾਂ ਤਾਂਈ ਤੁਹਾਂ ਮਾਣੁ ਬਣੀ ਕਰੀ ਅਪਣੇ ਪ੍ਰਾਣ ਦੇਈ ਦਿਤੇ, ਕਨੇ ਹੁਣ ਭੀ ਤੁਹਾਂ
ਜਿਨਦੇ ਪਰਮਾਤਮਾ ਹਨ। ਕਰਿਪਾ ਕਰੀ ਨੈਂ ਤੁਹਾਂ ਮੇਰਿਧਾ ਜਿਨਦਗਿਧਾ ਚ ਓਆ ਕਨੇ
ਮੇਰੇ ਪਾਪਾਂ ਜੋ ਮਾਫ ਕਰਾ, ਤਾਂਜੇ ਮੈਂ ਹੁਣ ਨੌਈ ਜਿਨਦਗੀ ਪਾਈ ਸਕੈਂ, ਕਨੇ ਹਰ ਦਿਨ
ਮੈਂ ਤੁਹਾਂ ਸੌਗੀ ਰੈਹ। ਤੁਹਾਂ ਅਪਣੇ ਹੁਕਮਾਂ ਜੋ ਮਨਣੇ ਤਾਂਈ ਮੇਰੀ ਮਦਤ ਕਰਾ
ਕਨੇ ਮੈਂ ਅਪਣੀ ਜਿਨਦਗੀ ਤੁਹਾਂ ਸੌਗੀ ਜੀ ਸਕੈਂ। ਅਮੀਨ।

ਹਰ ਰੋਜ ਬਾਇਬਲ ਪਢਾ ਕਨੇ ਪਰਮਾਤਮੇ ਨੈਂ ਗਲਲਾਂ ਕਰਾ। ਧੂਹੁਨਨਾ 3:16

